

Jag flyttade hem på prov till en familj i ett hus på landet. Där bodde det redan två andra katter som heter Måns och Mysan (fd Gina), som också kom från Fiahemmet och som hade bott med familjen i tre år.

För att jag skulle få stanna var jag tvungen att komma överens med mina nya syskon. Med Måns var det inga problem. Han blev som en storebror till mig direkt.

Måns till vänster, Birk till höger

Med Mysan var det svårare att komma överens. Efter en tid blev det nästan olidligt och familjen var på väg att lämna tillbaka mig på grund av att vi inte kunde hålla sams. Men sista dagen som jag var kvar i huset accepterade Mysan mig in i familjen och planerna ändrades så jag fick stanna.

Förhållandet mellan mig och Mysan är helt okej och ibland brukar jag skoja lite med henne och dra henne i svansen när hon minst anar det.

Min nya mamma ville byta mitt namn mot ett mer passande kattnamn med ett "S" i. Så en dag kom familjen med ett förslag när jag var i färd med ett av mina upptåg. Han kan heta Sickan! Familjen provade namnet på sin nya medlem och jag tyckte om det. Därefter blev mitt nya namn Charles "Sickan" Cedergren. Med motiveringen att jag alltid har en plan.

Nu har jag blivit lite större och familjen har låtit mig gå ut själv utomhus några gånger. Det är jättekul att springa fram och tillbaka över tomten i full fart och kasta mig upp i träden.

En gång hände det dock en otäck sak. Då kom en grannkatt och bet mig. Efter det fick jag åka till doktorn. Där blev jag omplåstrad och fick en tratt som jag fick ha på huvudet ett bra tag. Tur att mamma hade försäkrat mig. Nu har jag blivit frisk igen och får vara ute ibland men med lite mer strikt uppsikt en tid framöver tills jag blivit vuxen.

Varje dag äter vi frukost tillsammans vid köksbordet. Jag har en egen plats. Sedan åker mamma och pappa till jobbet och jag är kvar med mina syskon hemma.

Det var allt ifrån mig. Hoppas ni har det bra också på Fiahemmet!

Hälsningar Sickan (Birk)